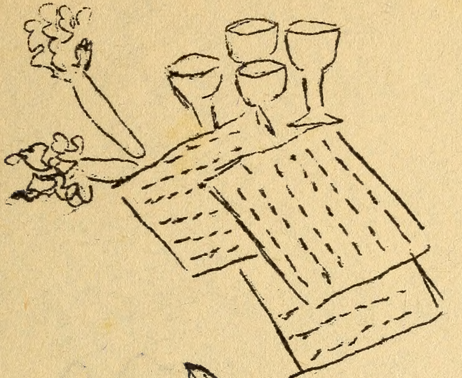
פסח - תש"ו

השומר - הצעיר

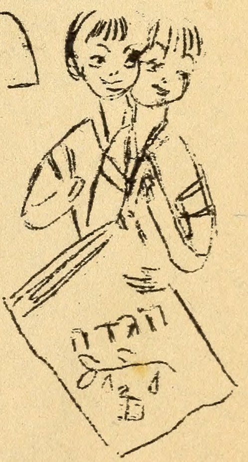
קן ימי גדוד „יסעור"

הגדה זו

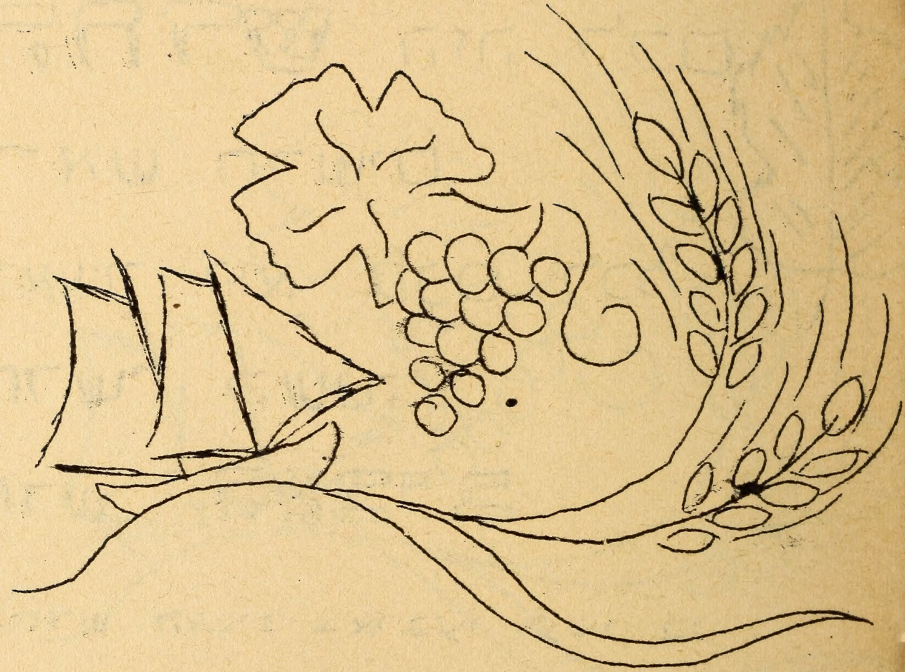
מעשה ידינו היא

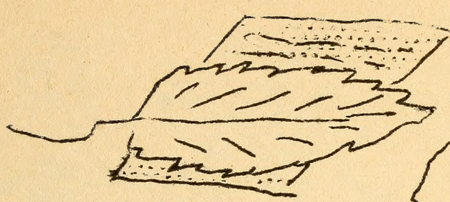
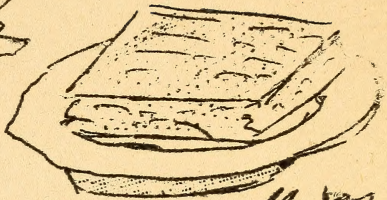
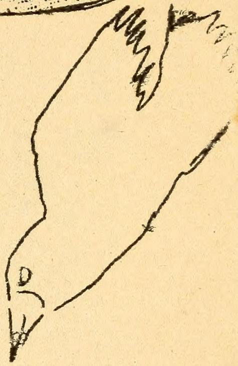

הסתדרות השומר-הצעיר בישראל

הקן-הימי גדוד "יסעור"

החדש הזה לכם

ראש חדשים

ראשון הוא לכם לכל

חדשי השנה

חדש האביב

ובחדש האביב בארבעה עשר בו

פסח הוא זמן חרותנו:

והיה היום הזה לכם לזכרון וחגותם אותו

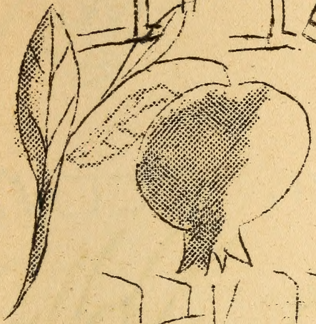
לדורותכם חוקת עולם תחגוהו

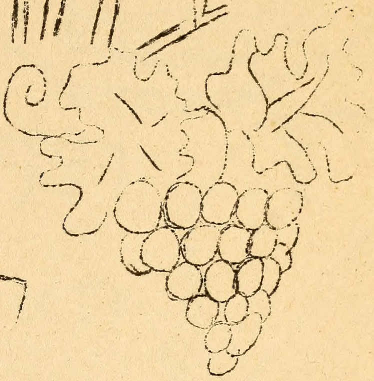

היום אתם יוצאים

בחדש האביב

הנה הסתיו עבר

הגשם חלף הלך לו, הנצנים

נראו בארץ עת הזמיר הגיע

וקול התור נשמע בארצנו.

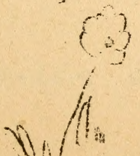

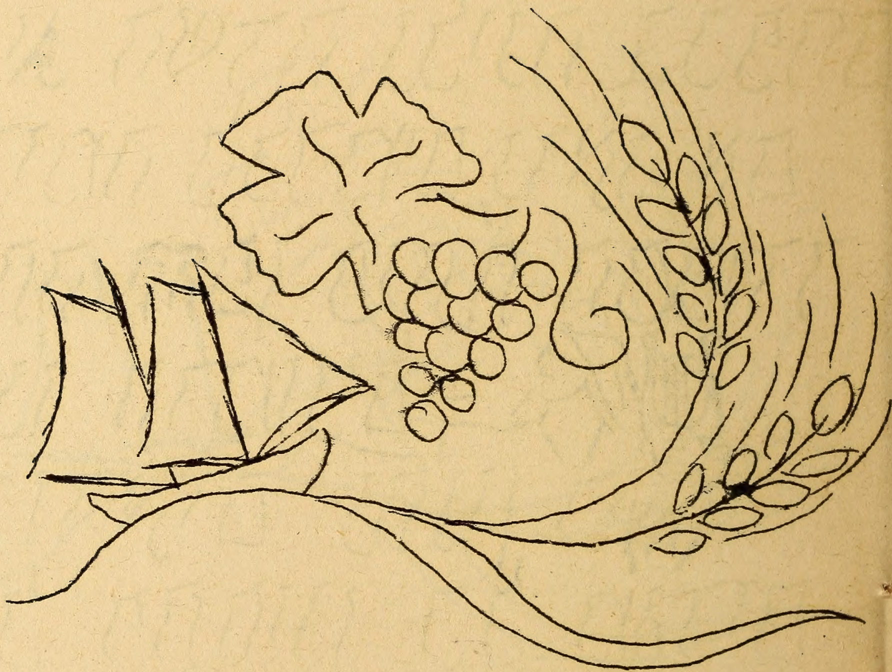
התאנה

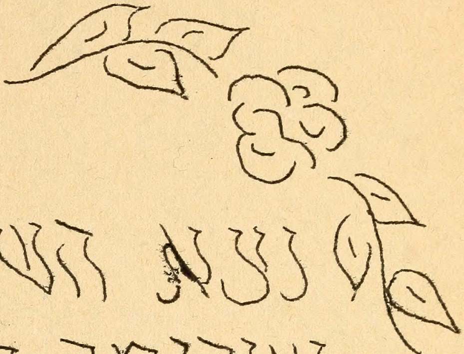
חנטה פגיה

והגפנים סמדר נתנו ריח

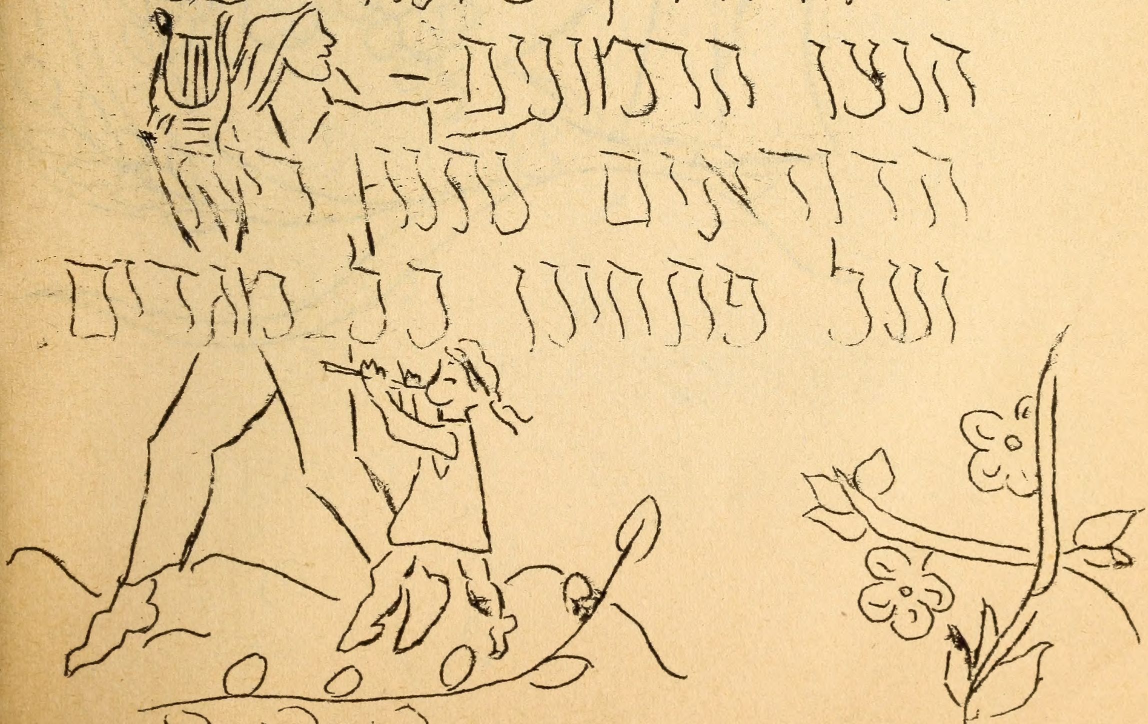

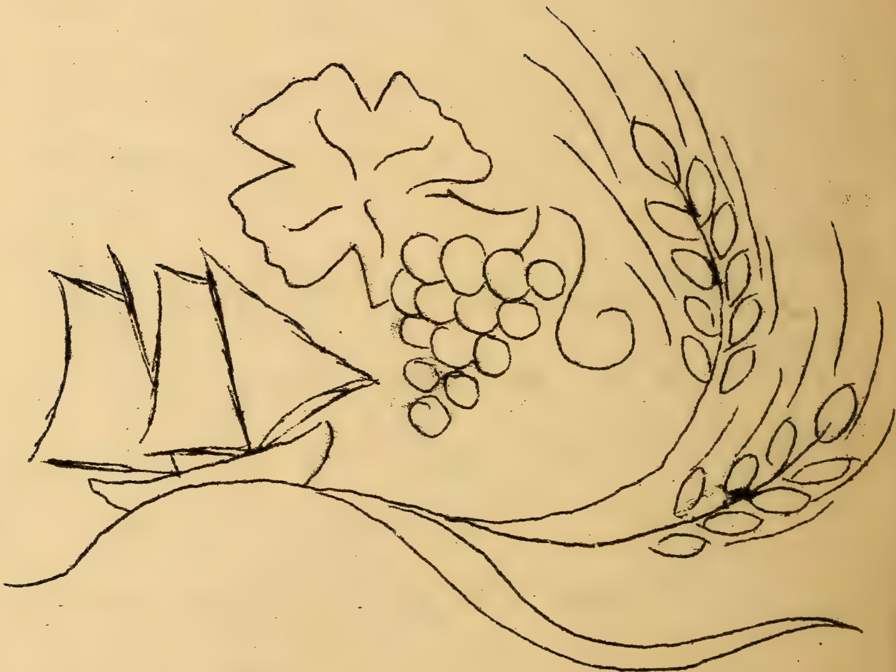

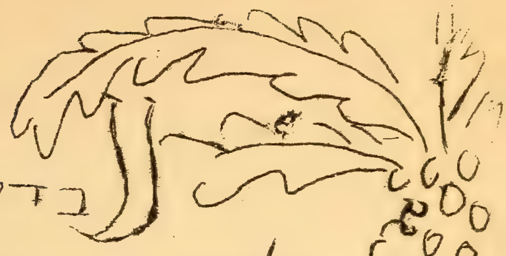

נצא השדה נלינה בכפרים
נשכימה לכרמים, נראה אם
פרחה הגפן פיתח הסמדר
הנצו הרמונים -
הדודאים נתנו ריח
ועל פתחינו כל מגדים

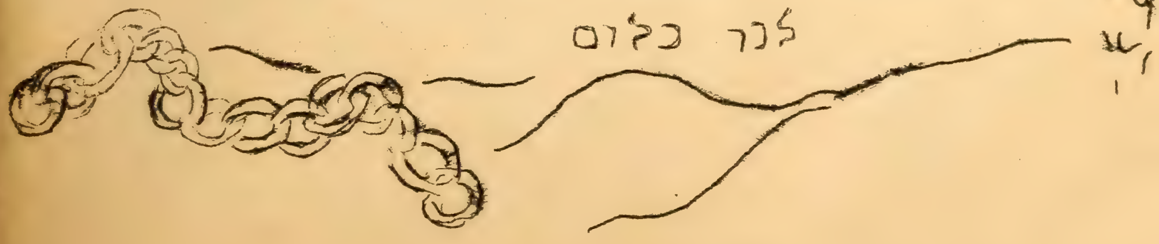

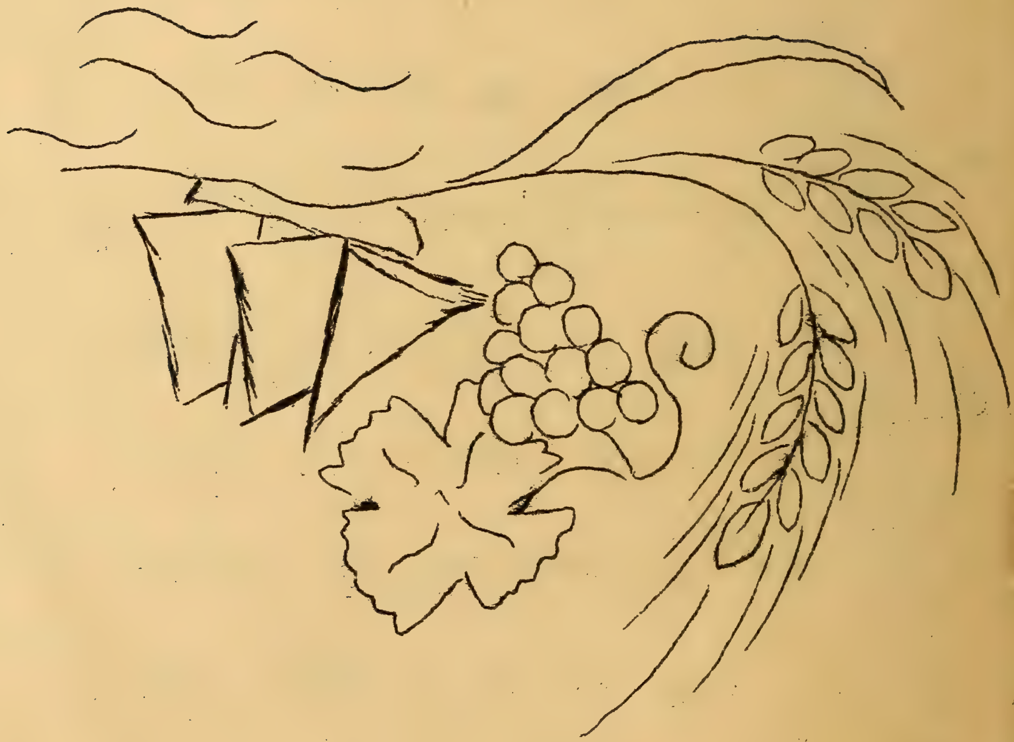

בדים היינו לאבא
ולאמא בבית ויוציאונו משם
המדריכים ביד חזקה ובזרוע נטויה,
ואילו לא הוציאונו- קדושים ברוכים
יהיו- הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים

בדים היינו ועתה הננו למדריכים
בקן הימי ולא נמצא כזה אשר יוציאנו מידם
ביד קשה ובזרוע נטויה, אבל אילו לא
הוציאונו אלה מידי קודמיהם הרי אנו
וכל חבירנו החדשים מסכנים ואפילו
כלנו חכמים כלנו נבונים, כלנו יודעים
את מערות התנועה, לא היה מציל
לנו כלום

וירעו אותנו האמריקים

ויענו ויתנו עלינו כל הפקידים

עבודה קשה: השומר: נתחכמה לו!

אשר לא יכנס בערב לפעולה שום

לא בן ליאיר בבקר, או לא ישתה

הפעולות של הפ״ל קרן השומר

וישימו עלינו שרי מסים למען ענותנו

בסבלותינו ונ״ב ביתנו פורים בקן ועבד

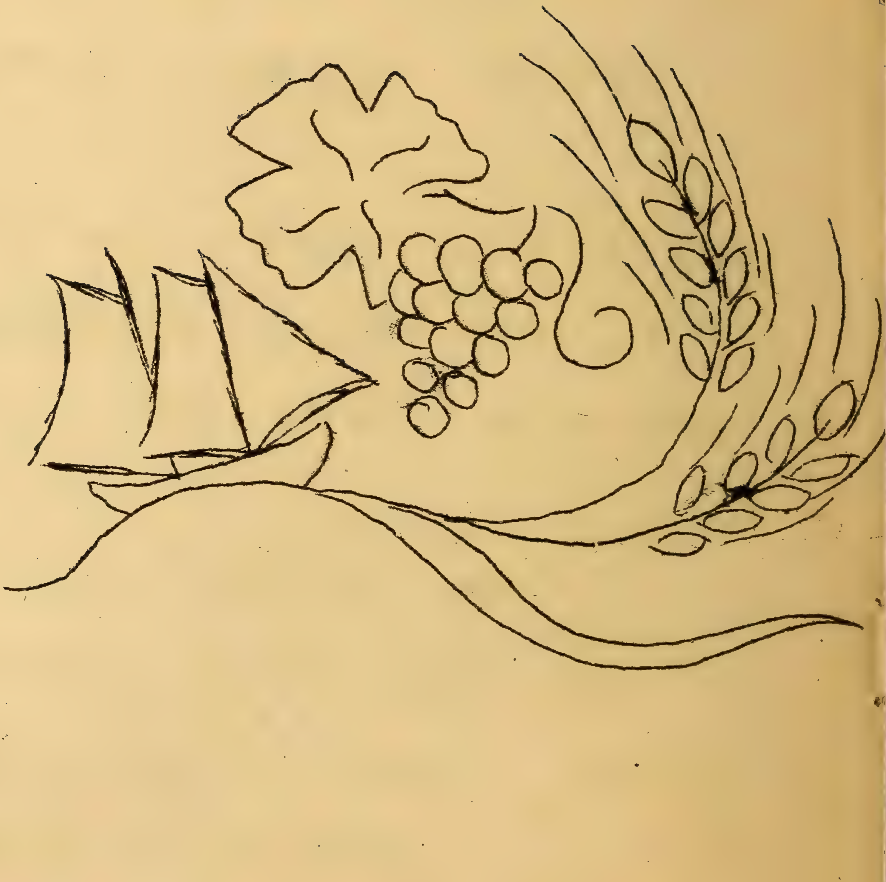
בערב ונצעק אל לא דיר שומר

ואיש לא ראה ענינו עמלינו ולחצנו

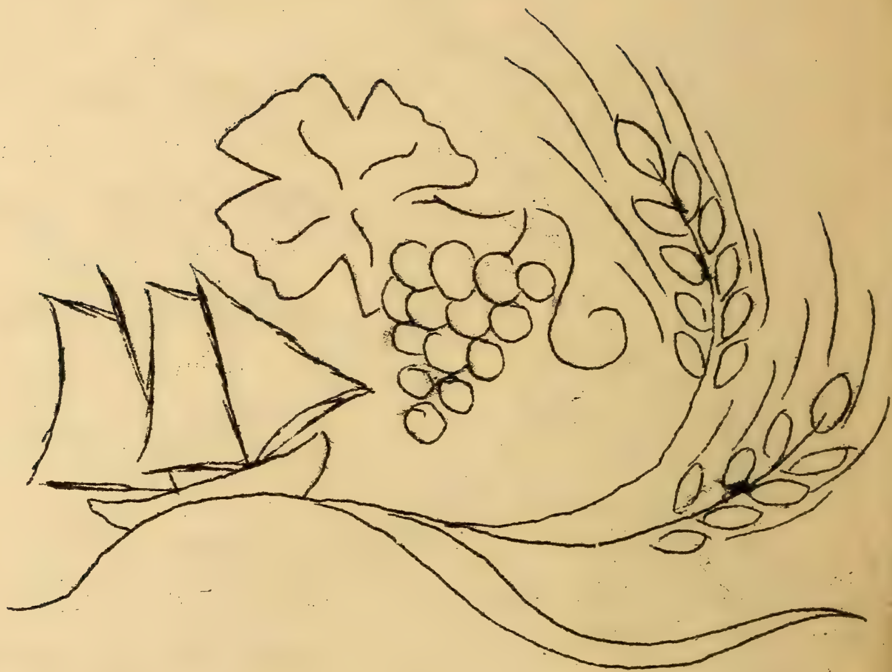

הננו מוכנים ומזומנים לספר
ביציאת מצרים מעבדות
לחרות משעבוד לגאולה.

כי גם אנו יצאנו מבית-עבדים,
מגיא-הרגה, ובנינו בית בל-
ימוט לנדחי ישראל על אדמתם.

על-כן ניחד לילה זה מכל
הלילות, ונרבה לספר בו
ביציאת-מצרים, בגאולת ישראל
ובשחרור כל אדם
ועם מידי עושקיו.

בצאת ישראל ממצרים

בית יעקב מעם לועז

היתה יהודה לקדשו

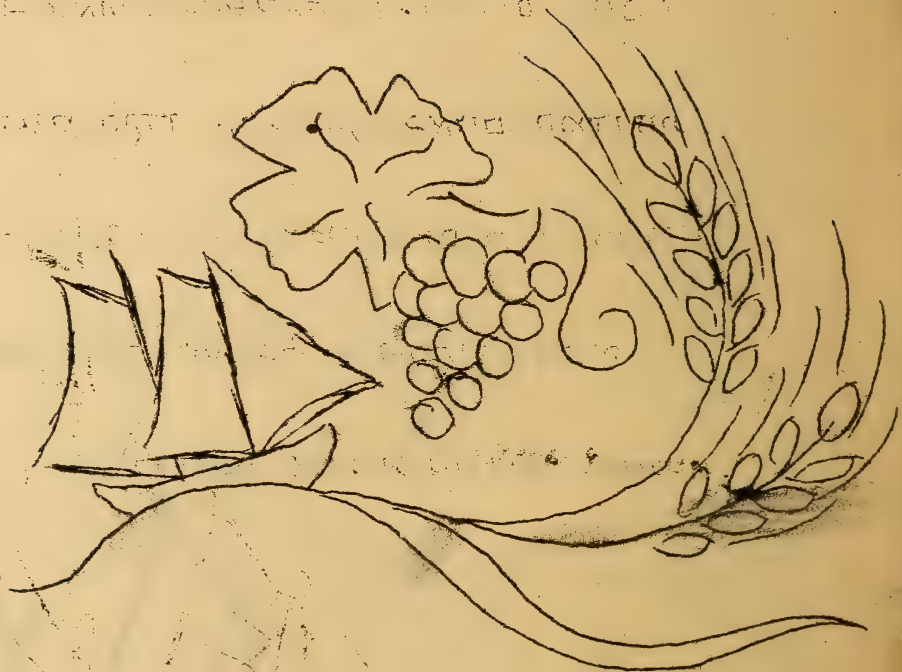
ישראל ממשלותיו

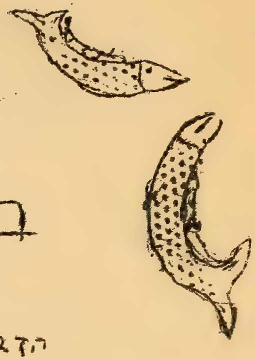
הים ראה וינס

הירדן יסוב לאחור.

ההרים ירקדו כאלים,

גבעות כבני צאן.

בצאתנו להפלגה ראו הים וינוס

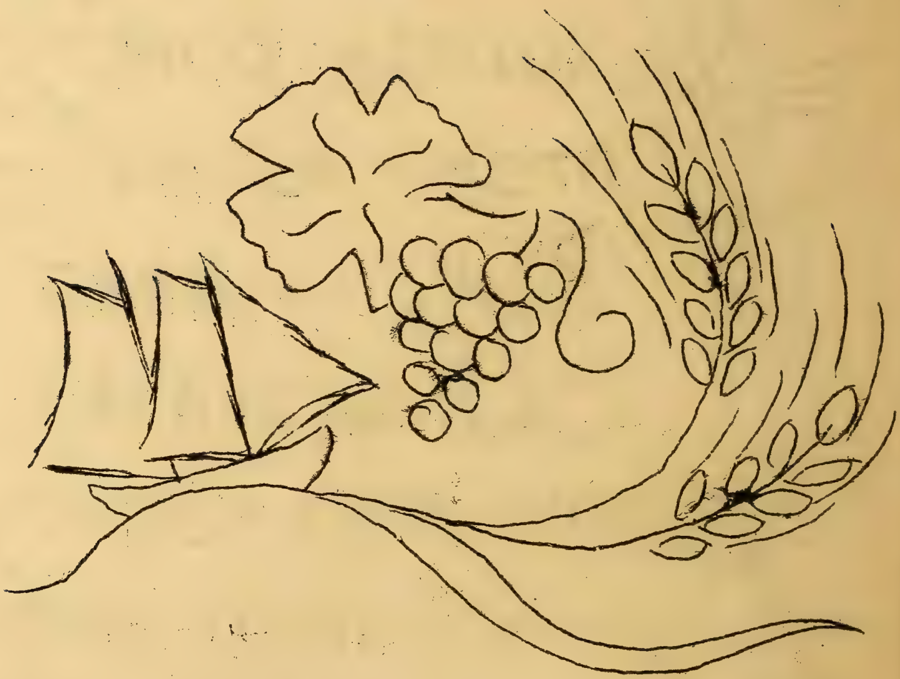
הדגים ירקדו כאלים המדוזות

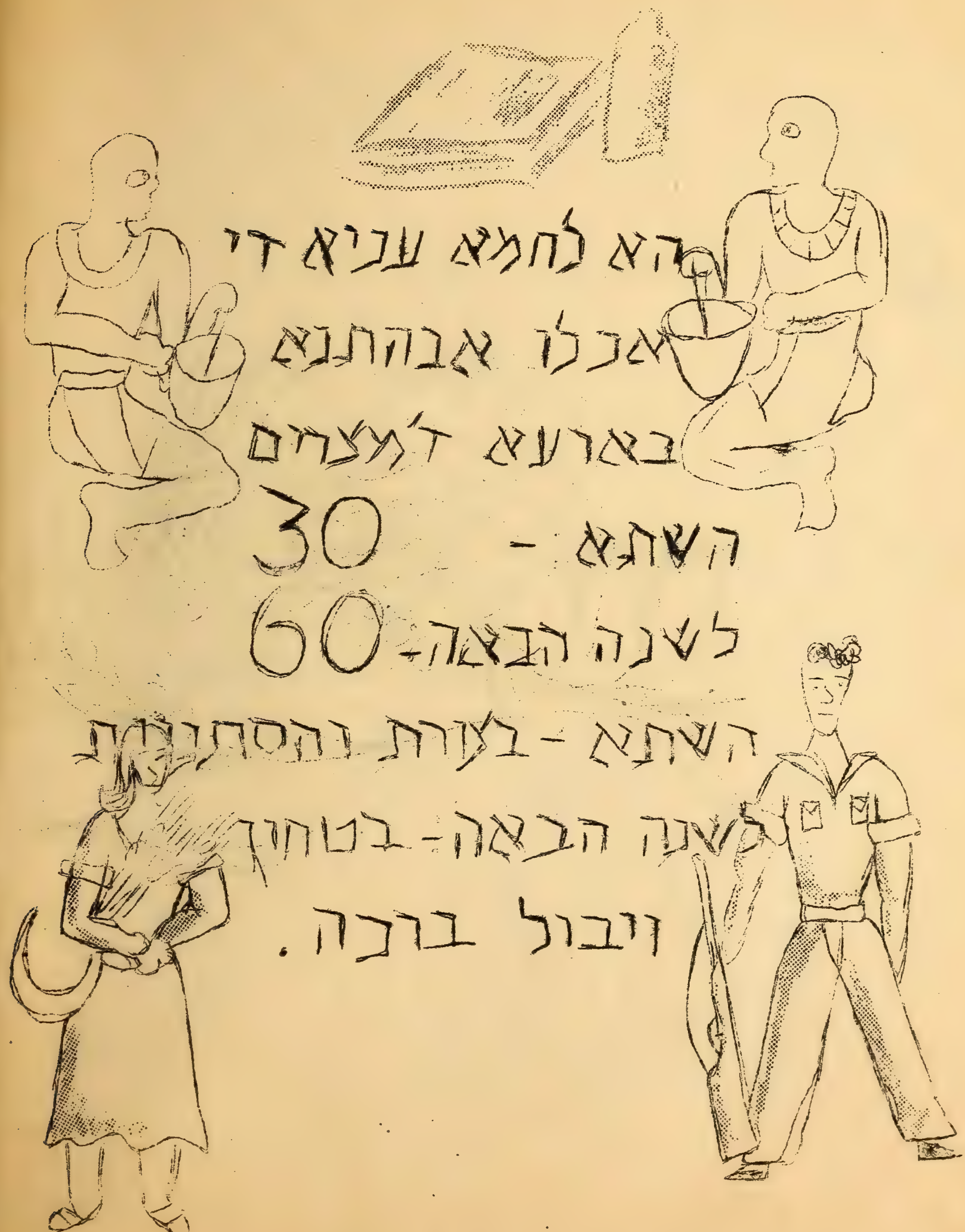
כבני צאן אך למה הים תנס הדגים

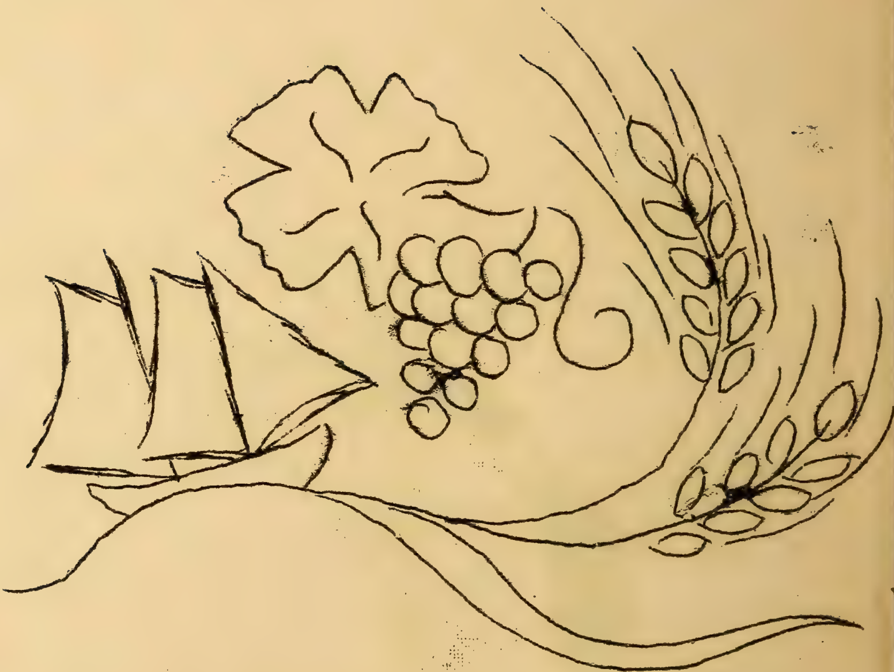
תקפצו כאלים כלפי סירתנו. חלי

ארץ ולפני נותני מזונם הדגים ישמחו.

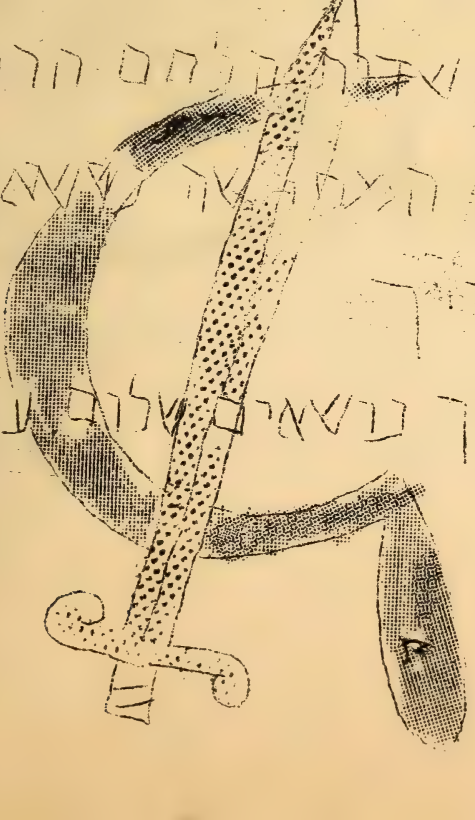

הא לחמא עניא די
אכלו אבהתנא
בארעא דמצרים
השתא - 30
לשנה הבאה - 60
השתא - בצורת ההסתננות
לשנה הבאה - בטחון
ויבול ברכה.

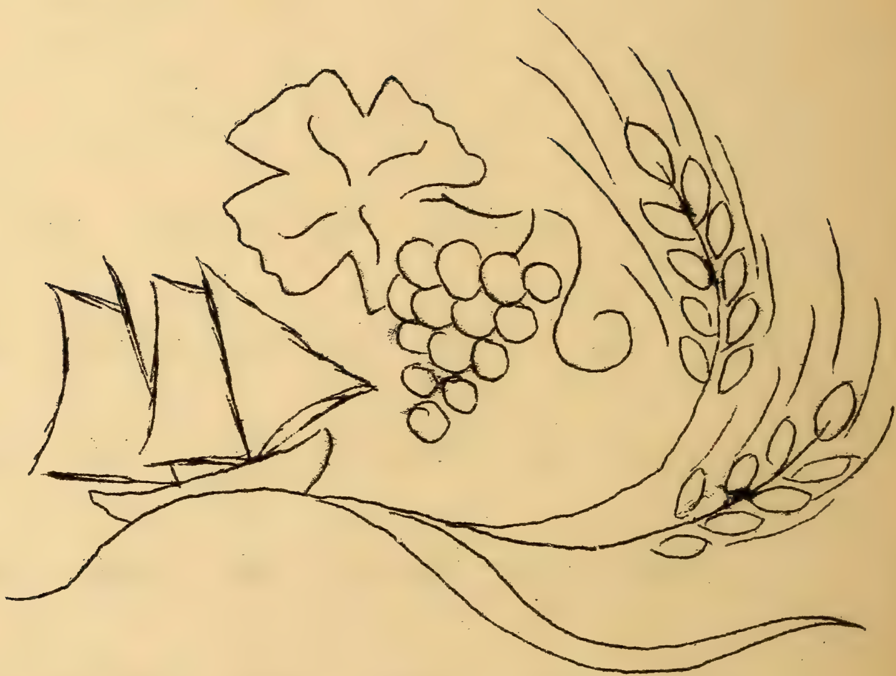

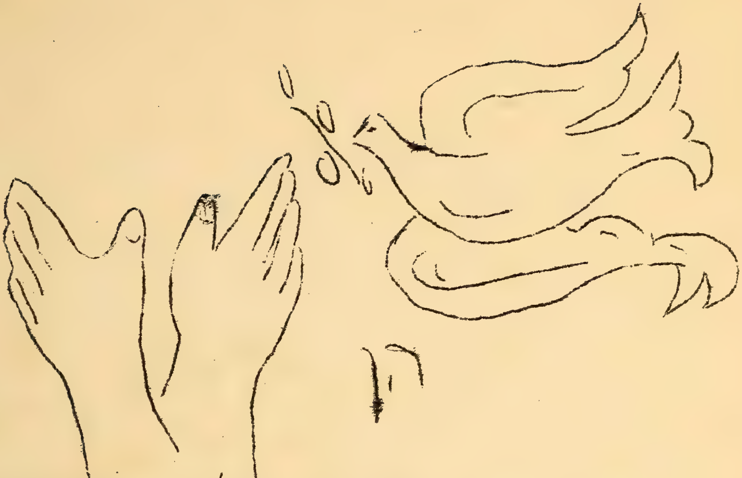

אנחנו הרובים דרוכים במולדת
נהיה לה מגן ומבצר

חכי לנו ארצי במשעלי הריך
חכי לנו בשדות הלחם הרחבים
את שלנו המשמר שומרים
לך בחזקך
וכן הם לך נשארים שלום על
הרובים.

נאם ועם ולפידו על בקתותיו

ואם הזעם, הלא מחר יוסיף עז להם

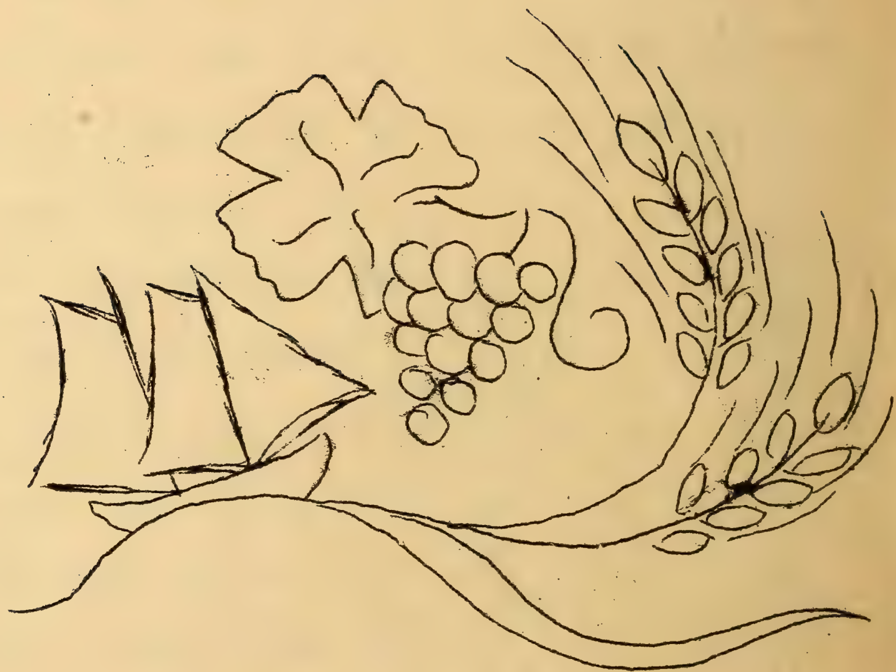
וקרב חרות צור יתחולל על חומותיו

לפיד חפשו יאיר כנוגה פני מתיו

לא אלמוני ימות זכרם כשוך הזעף

שים שלום ופרש סוכת שלום

על ישראל ועל העולם כולו.

„והארץ תשקט, עין שמים אשר ,תעמעם לאטה על גבולות עשנים,

ואומה תעמד, קרועת לב אך נושמת- לקבל את הנס האחד אין שני.

היא לטקס תכון, היא תקום למול סהר

ועמדה טרם יום, עוטה חג ואימה.

-- אז מנגד יצאו נערה ונער ואט,אט יצעדו הם אל מול האומה.

לובשי חול וחגור, וכבדי נעלים בנתיב יעלו הם, הלך והחרש

לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים

את עקבות יום הפרך וליל קו האש.

עיפים עד בלי קץ, נזירים ממרגוע

ונוטפים טללי נעורים עבריים --

דום השנים יגשו ועמדו לבלי-נוע,

ואין אות, אם חיים הם או ירויים.

אז תשאל האומה, שטופת דמע וקסם

ואמרה: מי אתם? והשנים, שוקטים

יענו לה: אנחנו מגש-הכסף

שעליו לך נתנה מדינת-היהודים.

* * *

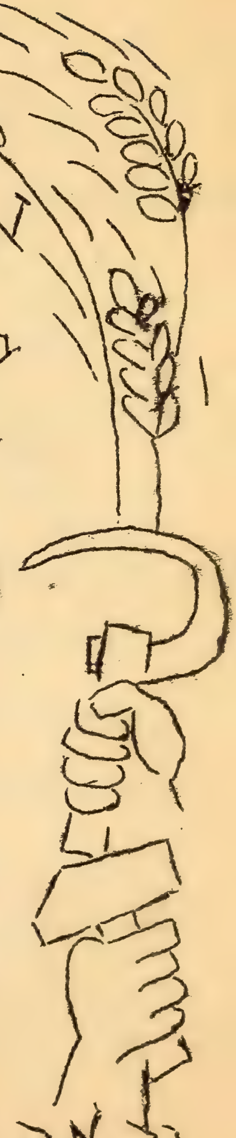
כך אמרו, ונפלו לרגלה עוטפי צל

והשאר יספר בתולדות ישראל.

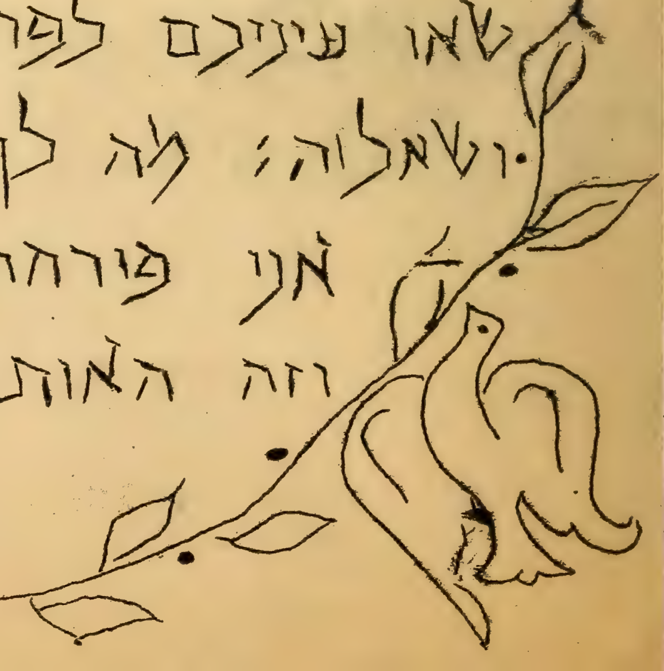
הדרך...
עלינו אכזר ונפתל
כאן המישור והדרך היא הרה
ימלאו, ימלאו ראשינו טל
לא תבגוד ברכת הזרע!

לא באנו הלום לשחת אמרים
צוינו; חרוש, והחרש
ואגור-נא,
ראה-השדה עמרים, עמרים,
בנסוע קרונו הגורנה.

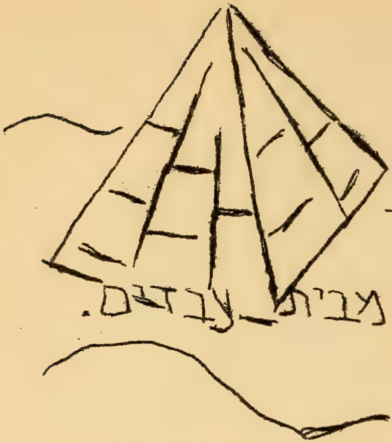

...וכך נבוא: זקופים ישרי מבט
קפוצי אגרוף, לשאת גמולותווטז
הלב יקצוב לנו, ויד אל יד,
נסעד לפרוץ, נלמד לרשת,
והנוכל? יכול נוכל לכל!

שאו עיניכם לפריחה הזאת
ושאלוה: מה לך כי פורחת?
אני פורחת לשלום
וזה האות:
יחד!

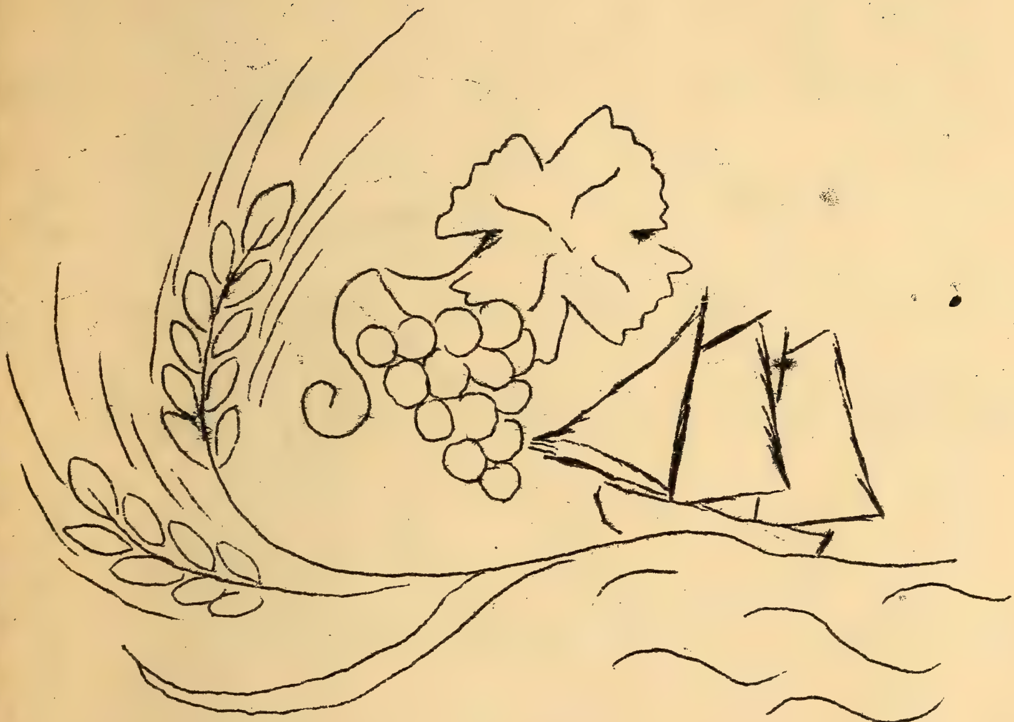

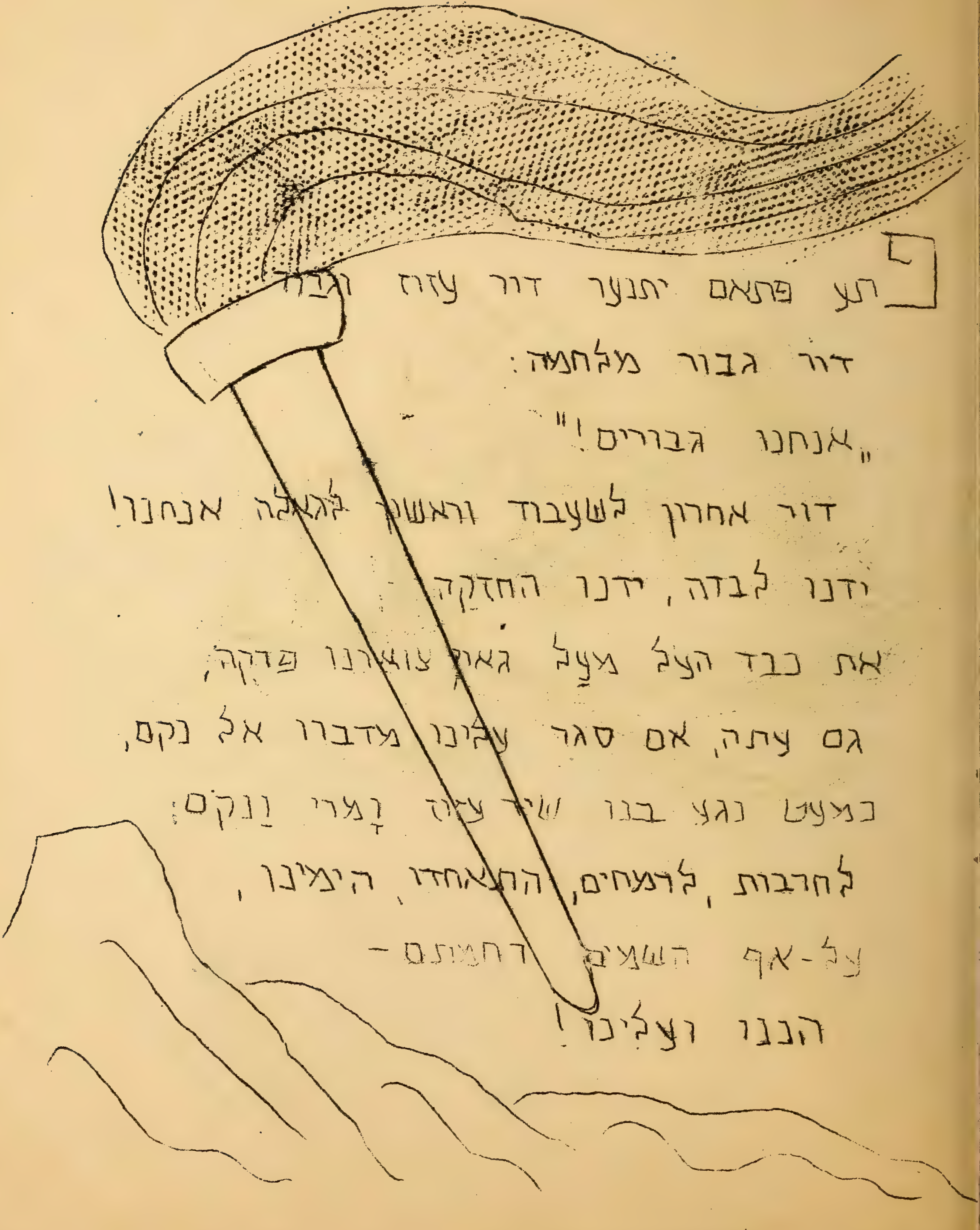
זכור את היום הזה
אשר יצאתם בו ממצרים, מבית עבדים.

בכל דור ודור חיב אדם
לראות עצמו כאילו יצא הוא ממצרים.

בכל דור ודור תפרח
תקות אביב חדש, חיים
חדשים, תקות השחרור
והתחיה.

רגע פתאם יתנער דור עזוז וגבה

דור גבור מלחמה:

„אנחנו גבורים!"

דור אחרון לשעבוד וראשון לגאלה אנחנו!

ידנו לבדה, ידנו החזקה

את כבד העל מעל גאון צוארנו פרקה,

גם עתה, אם סגר עלינו מדברו אל נקם,

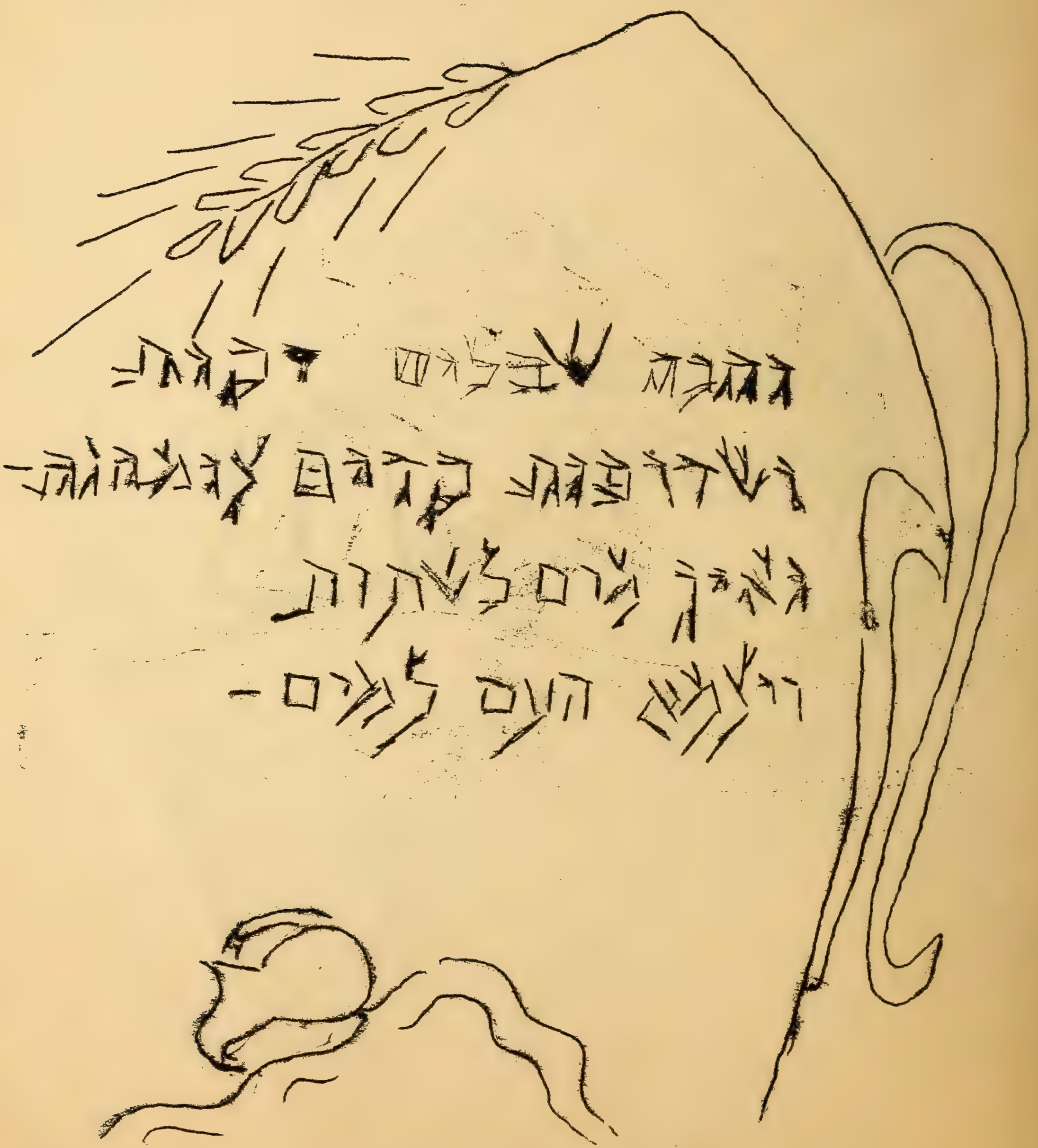
כמעט נגע בנו שיר עוז זמרי ונקם:

לחרבות, לרמחים, התאחדו, הימינו,

על-אף השמים רחמיהם -

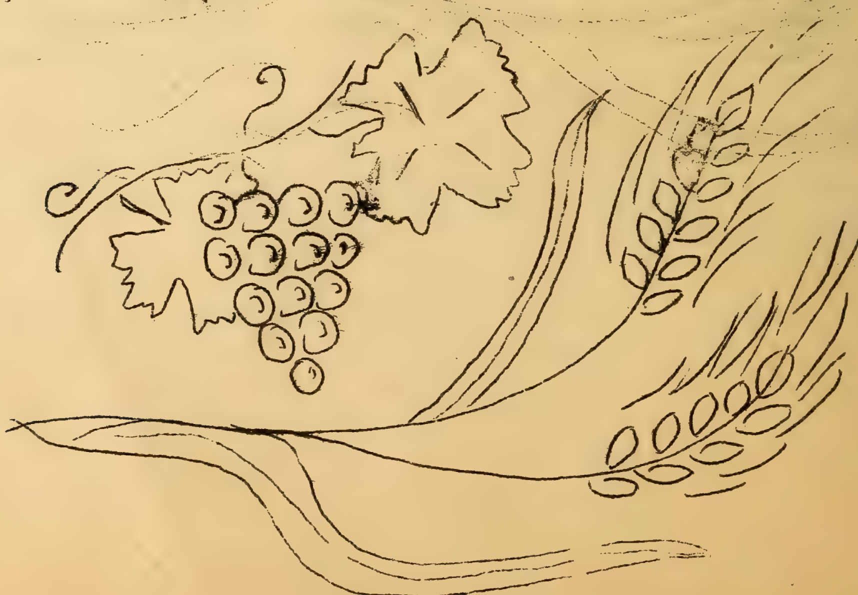
הננו ועלינו!

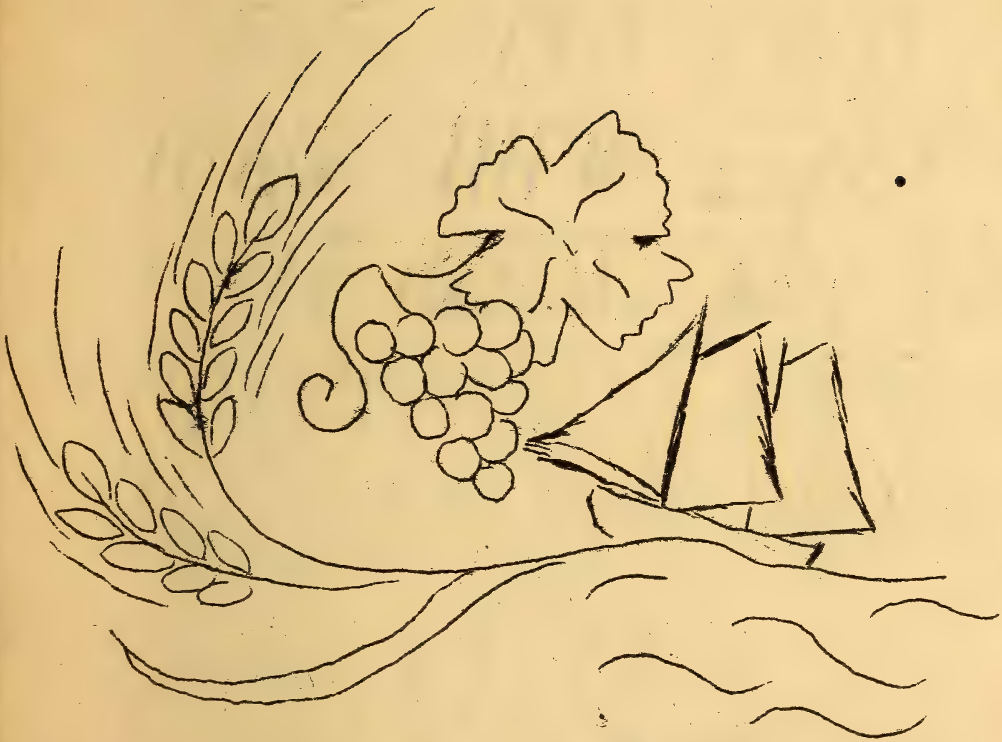

הנה ימים באים...
ונגש חורש בקוצר
ודורך ענבים במושך הזרע
והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה.

כנגד 4 בנים דברה התורה:

רשע – המפריע בפעולות, אינו שומע בקול
מדריכו, לועג לחבריו ומתעלל בהם.

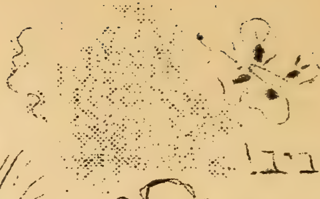
חכם – לדברי המדריך יקשיב ולחבריו יעזור.
(וצדיק כנוח בשעתו).

תם – יושב בשקט ותעלוליו בצנעה ובסתר

אינו יודע לשאול – מרוב הערות, בקורת
ושאלות, לא ידע במה לפתוח.

מה יפית האביב!

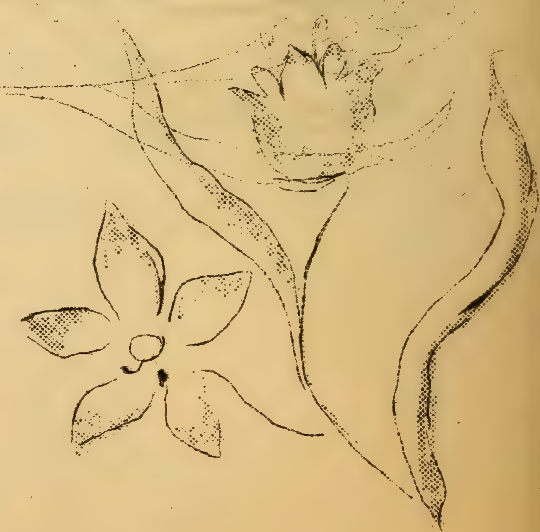
בשדה, באחו,

הציצים יפרחו,

צהלת חיים סביב.

מה יפית האביב!

מה נעמת האביב!

מה יפית העולם!

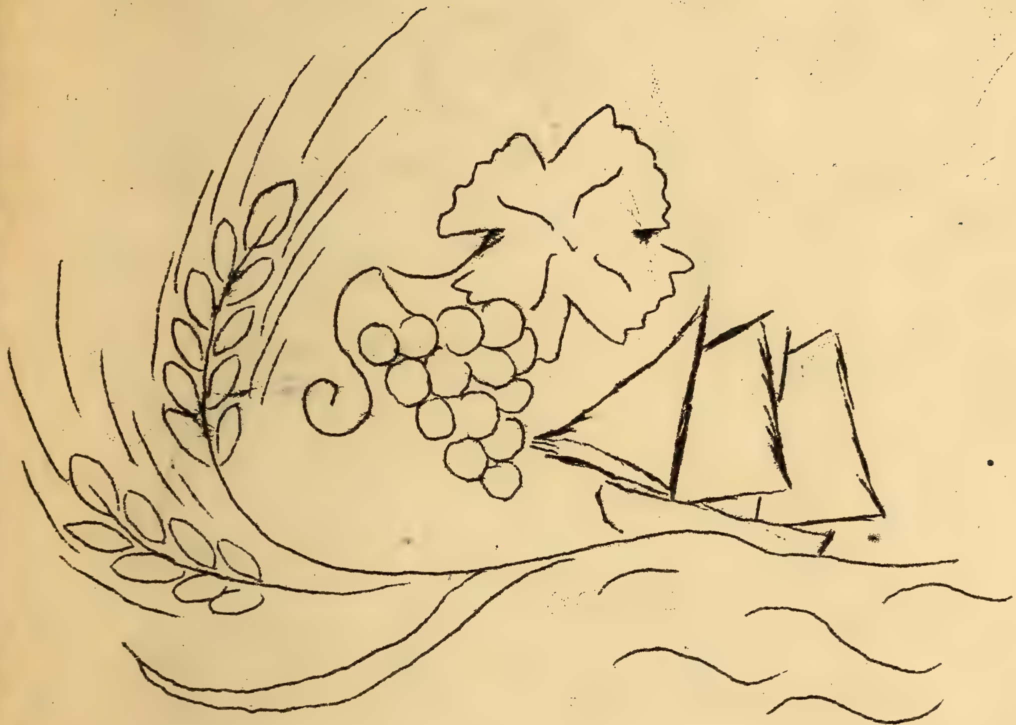
ים דגן פתוח

יק גלים ברוח

ומאיר פני האדם.

מה יפית העולם!

מה נעמת העולם!

כמה מעלות טובות „למקום" בגדוד עלינו:

אילו בא לגדוד ולא בקרו בקרת חמורה - דיינו,

אילו בקרו בקרת חמורה ולא בטל לנו פעולות - דיינו,

אילו בטל לנו פעולות ולא הבריחנו לבוא לימיה - דיינו,

אילו הבריחנו לבוא לימיה ולא עכבנו שם - דיינו,

אילו עכבנו בימיה ולא בהדרה למקהלה - דיינו,

אילו עכבנו במקהלה ולא הבריחנו לחלק
קרן-השומר ולהביא קק"ל - דיינו,

אילו הבריחנו לחלק קרן-השומר ולהביא קק"ל
ולא הבריחנו להביא מסים - דיינו.

על אחת כמה וכמה טובות עלינו שבא לגדוד,
ובקרו בקרת חמורה, ובטל לנו פעולות, והבריחנו
לבוא לימיה, ועכבה אותנו שם והכריחנו לחלק
קרן-השומר, ולהביא קק"ל, ולהביא מסים.

מה נשתנה מסיבה זו מכל המסיבות?

שבכל המסיבות אנו לבדנו והערב אנו יחד עם הורינו.

שבכל הלילות מפריעים אותנו האנטרופולוגים במלחמות סדור,

הלילה הזה במצות ובמרור.

שבכל המסיבות אכלנו בעמידות ויושבים עתה ליד שולחנות

ערוכים.

שבכל המסיבות חגגנו כשאנו צעירים וצעירות ועתה

אנו חוגגים שהדגל הכחול מעל לראשנו ושאני צופים

על פני הגיננו

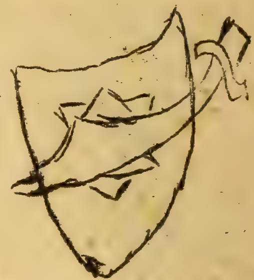
מעשה

במדריך איציק ובמדריכה
בליה ובמדריך ישעיהו ובמדריכה מירה
שהיו מסובין במועצת מדריכים והיו מספרים
ומדברים על חברי הגדוד כל אותה הישיבה
עד שבאו חניכיהם ואמרו להם מדריכנו
הגיע זמן קריאת "חזק" של ראשית הפעולה

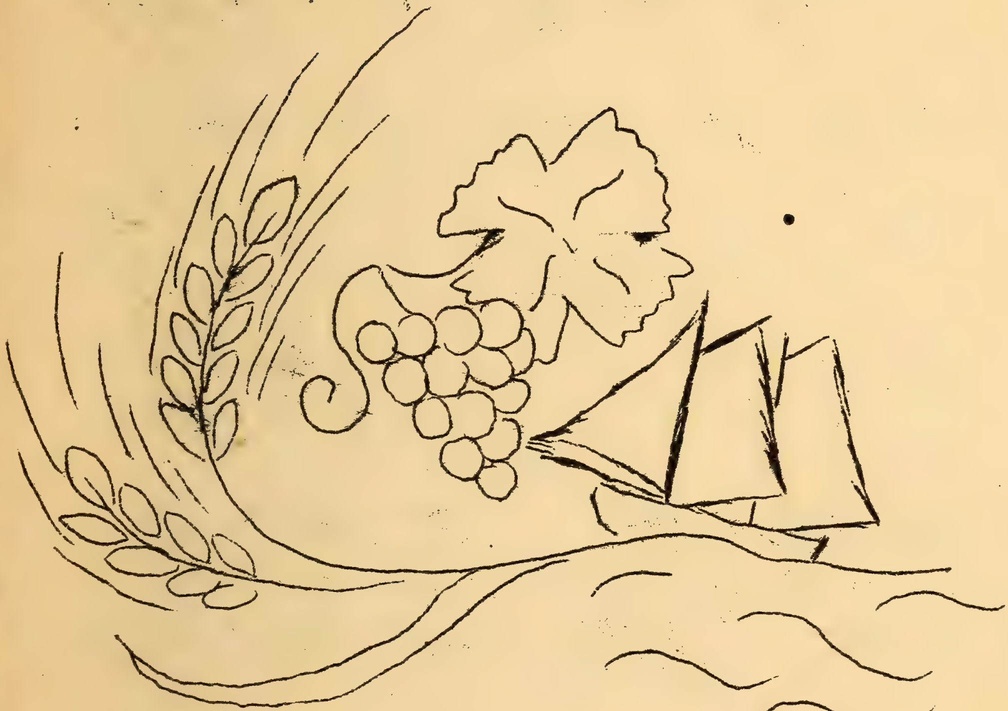

ממצרים גאלתנו
ומבית עבדים פדיתנו.

היום הייתם לעם!!!

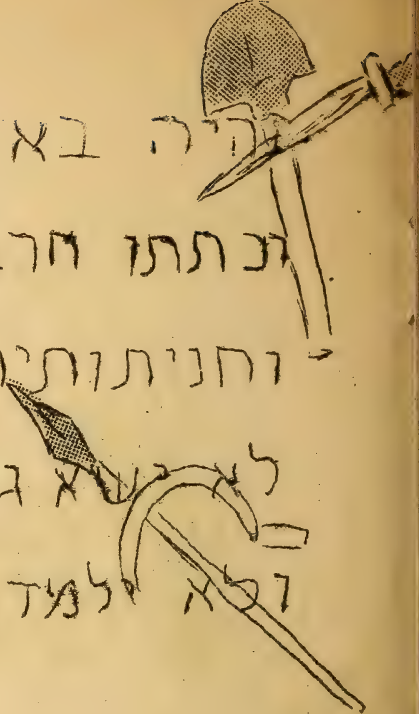

הודו לדליה כי טובה - כי לעולם חסדה
המעבירה לנו פעולות - כי לעולם חסדה
המוליכה אותנו לסרטים - כי לעולם חסדה
הנועצת בפעולות - כי לעולם חסדה
המגנה בחירה להנהגה - כי לעולם חסדה.
אותנו דליה הנהלת יפה, אותנו דליה המשיכי נא

והיא דליה שעמדה לנו ולחברינו
שלא אחד בלבד מהמדריכים
עמד עלינו לכלותינו אלא שבכל דור
ודור היא עומדת לנו ומצילה אותנו
מידם.

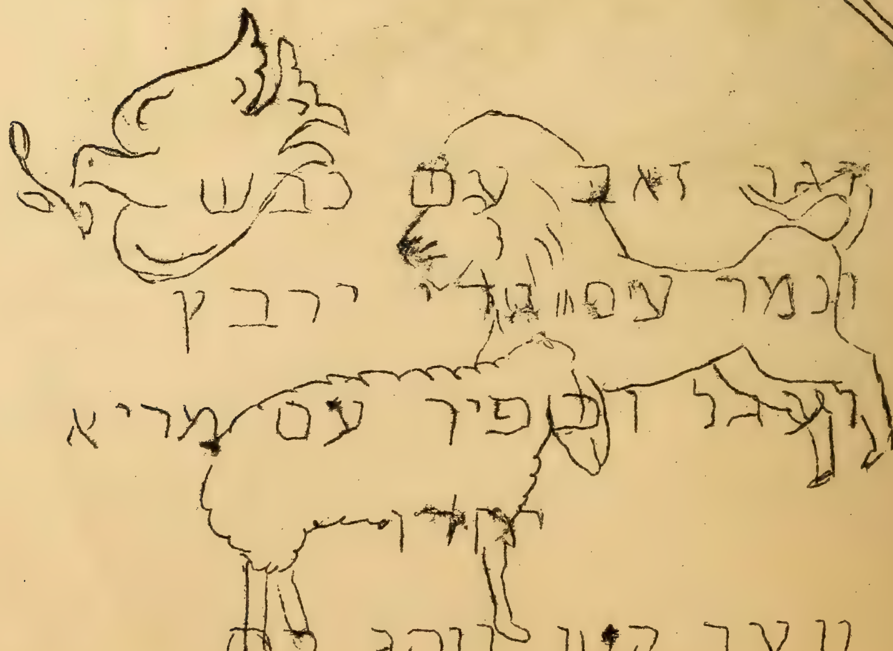
והיה באחרית הימים

וכתתו חרבותם לאתים

וחניתותיהם למזמרות

לא ישא גוי אל גוי חרב

ולא ילמדו עוד מלחמה

וגר זאב עם כבש

ונמר עם גדי ירבץ

ועגל וכפיר עם מריא

יחדיו

ונער קטן נוהג בם

אחד מי יודע? אחד אני יודע !!!

1 גדוד יסעור.

2 מדריכותינו, 2 ל' חיב כל אחד מסים.

3 דגלנים, 3 ל' לקרן-השומר.

4 קבוצות בגדוד.

5 חברי המועצה.

6 משוטי הסירה.

7 חזרות בשבוע.

8 סודרים על גוף כל אחד במפקד.

9 פעמים אנחנו מתפקדים.

10 חברים בפעולה ימית

מתוך 30.

כל דכפין ייתי וייכול
כל דיצריך: ייתי ויפסח

סעודה

חסל
סדר פסח